

Thôn Nữ Quê Tôi

Những nàng thôn nữ quê tôi,
Không son phấn, vẫn xinh tươi mặn mà.
Xuân thì óng ả thướt tha,
Hương đồng cỏ nội, thật thà dễ thương!

Nghề nông, một nắng hai sương!
Quanh năm chăm việc, ruộng nương hoa màu.
Trên đồng cạn, dưới đồng sâu,
Thời nào việc nấy, ngô hầu chẳng sai.

Bao giờ cho đến tháng hai,
Con gái tát nước, con trai be bờ!
Be bờ giữ nước cho vừa,
Để ngâm ải đất, cấy bừa khoan thai.

Ruộng cao, em tát gầu giai,
Ruộng thấp, em tát khoan thai gầu sòng.
Chờ cho lúa có đòng đòng,
Cày sâu cuốc bẫm, em không quản gì!

Vẫn yếu điệu, vẫn nhu mì,
Nhưng lao động giỏi, khác chi lực điền!
Tháng ba cấy lúa đồng chiêm,
Từng hàng giẻ mạ, tay tiên cắm đều.

Bón phân giữ nước cho nhiều,
Lúa mùa con gái mĩ miểu đơm bông!
Nắng lên ửng cặp má hồng
Tiếng cười thôn nữ vui đồng quê tôi!

Ruộng đồng ơi!... Thôn nữ ơi!
Hình xưa bóng cũ, một trời nhớ thương!
Than ôi!... xương máu quê hương!
Sao nay thành những... Công trường Đặc khu? (!)

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM